

Wtorek, 8 marca 2011 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Ogólne bezpieczeństwo produktów i nadzór rynku

P7_TA(2011)0076

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie przeglądu dyrektywy w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów i nadzoru rynku (2010/2085(INI))

(2012/C 199 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu, uchylającą decyzję Rady 93/465/EWG ⁽³⁾,
- uwzględniając decyzję Komisji 2010/15/UE z dnia 16 grudnia 2009 r. ustanawiającą wytyczne dotyczące zarządzania wspólnotowym systemem szybkiej informacji „RAPEX” utworzonym na mocy art. 12 oraz procedurą zgłoszeniową ustanowioną na mocy art. 11 dyrektywy 2001/95/WE (dyrektywa w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące wdrażania dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, (COM(2008)0905),
- uwzględniając dokument roboczy Komisji pt. „Przegląd dyrektywy w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów – Podsumowanie przewidywanych działań”, DG ds. Zdrowia i Konsumentów, 18 maja 2010 r.,
- uwzględniając plan działania pt. „Dostosowanie do nowych ram prawnych (decyzja nr 768/2008/WE)”, DG ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu, 15 kwietnia 2010 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4.⁽²⁾ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30.⁽³⁾ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 82.⁽⁴⁾ Dz.U. L 22 z 26.1.2010, s. 1.

Wtorek, 8 marca 2011 r.

- uwzględniając plan działania pt. „Przegląd dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów”, DG ds. Zdrowia i Konsumentów, 25 marca 2010 r.,
 - uwzględniając dokument roboczy Komisji w sprawie zależności między dyrektywą 2001/95/WE w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów a przepisami dotyczącymi nadzoru rynku zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 765/2008, DG ds. Zdrowia i Konsumentów, 2 marca 2010 r.,
 - uwzględniając dokument roboczy Komisji pt. „Przegląd dyrektywy w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów – Określenie głównych kwestii”, DG ds. Zdrowia i Konsumentów, 15 września 2009 r.,
 - uwzględniając notatkę informacyjną przygotowaną na zamówienie komisji IMCO w sprawie nadzoru rynku w państwach członkowskich, opublikowaną w październiku 2009 r.,
 - uwzględniając notatkę informacyjną przygotowaną na zamówienie komisji IMCO w sprawie przeglądu dyrektywy w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów i nadzoru rynku, opublikowaną we wrześniu 2010 r.,
 - uwzględniając warsztaty na temat przeglądu dyrektywy w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów i nadzoru rynku, które odbyły się dnia 30 września 2010 r.,
 - uwzględniając szczyt trójstronny UE, Stanów Zjednoczonych i Chin, który odbył się w dniach 25–26 października 2010 r. w Szanghaju,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego, jak również Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A7-0033/2011),
- A. mając na uwadze, że zapewnienie bezpieczeństwa wszystkich produktów wprowadzanych do obrotu w UE jest bardzo istotne, aby zagwarantować wysoki poziom ochrony między innymi konsumentów,
- B. mając na uwadze, że w lipcu 2008 r. zostały przyjęte nowe ramy prawne (zwane dalej NRP), a rozporządzenie (WE) nr 765/2008 w sprawie nadzoru rynku zaczęło obowiązywać od dnia 1 stycznia 2010 r.,
- C. mając na uwadze, że konieczny jest przegląd dyrektywy 2001/95/WE w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, która ustanawia ogólne wymogi bezpieczeństwa produktów konsumpcyjnych na szczeblu UE, oraz jej uzgodnienie z NRP za pomocą integracji, w szczególności z rozporządzeniem w sprawie nadzoru rynku,
- D. mając na uwadze, że ramy prawne dotyczące bezpieczeństwa produktów i nadzoru rynku składają się z trzech warstw aktów prawnych (dyrektywy w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, NRP i dyrektyw sektorowych wprowadzających harmonizację), co powoduje niepewność i nieporozumienia na rynku wewnętrznym,
- E. mając na uwadze, że poziom nadzoru rynku bardzo się różni w poszczególnych państwach członkowskich, a wiele z nich nie przydziela zasobów niezbędnych do efektywnego nadzoru rynku i różnie interpretuje pojęcie „produktów stanowiących poważne zagrożenie”, co może być powodem powstawania barier dla swobodnego przepływu towarów, zakłócania konkurencji i zagrożenia bezpieczeństwu konsumentów w ramach rynku wewnętrznego,
- F. mając na uwadze, że istotne znaczenie mają współpraca między organami sprawującymi nadzór rynku oraz wspólne działania w zakresie nadzoru rynku, w związku z czym należy je dodatkowo wzmocnić i przydzielić na nie zasoby,
- G. mając na uwadze, że w porównaniu z dyrektywami rozporządzenia przynoszą takie zalety jak jasność, przewidywalność i skuteczność, jak stwierdzono również w sprawozdaniu Mario Montiego,

Wtorek, 8 marca 2011 r.

Nadzór rynku

Wstęp

1. uważa, że obecne ramy prawne dotyczące nadzoru rynku nie zapewniają wystarczającej spójności i powinny w związku z tym zostać poddane przeglądowi i dodatkowo skoordynowane;
2. proponuje Komisji ustanowienie wspólnych ram europejskich dotyczących nadzoru rynku odnośnie do wszystkich produktów znajdujących się na rynku wewnętrznym lub wprowadzanych na rynek UE; wzywa Komisję, by odgrywała aktywniejszą rolę w koordynowaniu działań europejskich organów nadzoru rynku, organów celnych i właściwych organów państw członkowskich;
3. wzywa państwa członkowskie i Komisję do wykorzystywania odpowiednich zasobów na skuteczne działania z zakresu nadzoru rynku; podkreśla, że niewydolne systemy nadzoru rynku mogą powodować zakłócanie konkurencji, zagrażać bezpieczeństwu konsumentów i zmniejszać zaufanie obywateli do rynku wewnętrznego; wskazuje na znaczenie ochrony granic zewnętrznych rynku wewnętrznego, w szczególności dużych portów morskich, oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia działań przeciwko nielegalnym produktom pochodzącym z krajów trzecich; sugeruje, by Komisja podjęła się pełnej oceny punktów wwozu produktów na rynek UE włącznie z oceną zasobów potrzebnych do zapewnienia odpowiedniej kontroli;
4. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia w skoordynowany sposób kar, w tym wysokich grzywien, dla podmiotów gospodarczych umyślnie wprowadzających na rynek wewnętrzny produkty niebezpieczne lub niezgodne z przepisami; proponuje, by jak najczęściej podawać do publicznej wiadomości zakaz obrotu danym produktem, co bardziej uwidoczni kontrole graniczne i nadzór rynkowy oraz odstraszy nieuczciwe podmioty gospodarcze;
5. wzywa Komisję, by wraz z organami sprawującymi nadzór nad rynkiem i z organami celnymi w większej mierze współfinansowała wspólne działania nadzoru rynku;
6. podkreśla konieczność wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi; wzywa do współpracy, połączenia zasobów wiedzy specjalistycznej i wymiany najlepszych praktyk wśród organów sprawujących nadzór rynku; przypomina o znaczeniu współpracy między organami celnymi a organami sprawującymi nadzór rynku na granicach zewnętrznych w celu prowadzenia stosownych kontroli produktów wprowadzanych do Wspólnoty; docenia obecny znaczący wkład organizacji PROSAFE w koordynację wspólnych działań na rzecz nadzoru rynkowego oraz wymianę najlepszych sposobów postępowania w ramach dyrektywy w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów; wzywa zatem Komisję do rozważenia, na jakich warunkach organizacja PROSAFE mogłaby posłużyć za platformę poszerzonej koordynacji między państwami członkowskimi w zakresie produktów zharmonizowanych i niezharmonizowanych; uznaje za konieczne ustanowienie podstawy prawnej i przydzielenie organizacji PROSAFE wystarczających zasobów przeznaczonych na wypełnianie tego zadania; zauważa, że z uwagi na nieformalną strukturę i ograniczone środki organizacji PROSAFE obecnie prowadzona przez nią koordynacja ma zawężony charakter;
7. wzywa państwa członkowskie UE do dzielenia się z innymi państwami członkowskimi wszelkimi informacjami i analizami dotyczącymi bezpieczeństwa produktów; uważa, że należy załączać numery referencyjne odnośnych produktów, aby ułatwić ich identyfikację przez inne władze, które mogą z pożytkiem dla nich przetłumaczyć i wykorzystać informacje zawarte w tych analizach; wzywa państwa członkowskie do umożliwienia ich właściwym władzom podejmowania działań mających na celu nadzór rynkowy na podstawie wyników testów lub analiz, włącznie z wynikami testów lub analiz przeprowadzonych przez inne państwa członkowskie, aby w ten sposób uniknąć powtarzania tej samej pracy;
8. proponuje utworzenie urzędów zajmujących się edukacją w zakresie bezpieczeństwa produktów, np. w ramach punktów kontaktowych ds. produktów, które mogłyby ułatwiać prowadzenie szkoleń i przekazywanie informacji między sektorami;
9. wzywa Komisję do utworzenia publicznej informacyjnej bazy danych dotyczącej bezpieczeństwa produktów konsumenckich, obejmującej platformę przeznaczoną do składania skarg, w miarę możliwości opartej na systemach regionalnych i krajowych już istniejących w państwach członkowskich; jest zdania, że zwiększy ona transgraniczną świadomość istnienia niebezpiecznych produktów na rynku wewnętrznym oraz umożliwi konsumentom powiadamianie w formie elektronicznej odpowiednich organów o produktach niebezpiecznych; uważa, że taka baza danych mogłaby powstać poprzez dostosowanie istniejących baz danych, takich jak europejski system nadzoru rynku (ICSMS) czy baza danych o urazach (IDB); podkreśla, że baza danych potrzebuje podstawy prawnej, a korzystanie z niej powinno być obowiązkowe dla państw członkowskich; wzywa do utworzenia systemu statystyk dotyczących wypadków opartego na tej bazie danych, z którego publikowane byłyby obowiązkowe sprawozdania roczne; apeluje, by baza danych była publicznie dostępna, przy zachowaniu koniecznej poufności w odniesieniu do przedsiębiorstw;

Wtorek, 8 marca 2011 r.

10. zauważa, że w związku z globalizacją, powszechniejszym stosowaniem outsourcingu oraz wzrostem handlu międzynarodowego, więcej produktów podlega wymianie handlowej na światowych rynkach; jest zdania, że ścisła współpraca organów regulacyjnych oraz innych podmiotów na świecie w dziedzinie bezpieczeństwa produktów konsumpcyjnych ma kluczowe znaczenie w stawianiu czoła wyzwaniom pojawiającym się w związku ze złożonym łańcuchem dostaw i rosnącą wielkością handlu;

11. wzywa Komisję do pogłębienia międzynarodowej współpracy w zakresie bezpieczeństwa produktów, co pozwoli na wymianę najlepszych sposobów postępowania oraz na wspólne ukrócenie wytwarzania w krajach trzecich produktów niebezpiecznych przeznaczonych na europejski rynek wewnętrzny;

Przegląd dyrektywy w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów

Uzgodnienie dyrektywy w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów i NRP – nowe rozporządzenie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów i nadzoru rynku

12. popiera przegląd dyrektywy w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów i rozporządzenia nr 765/2008/WE w odniesieniu do definicji i obowiązków podmiotów gospodarczych określonych w decyzji 768/2008/WE, przy równoczesnym uniknięciu tworzenia zbędnych obciążeń administracyjnych, zwłaszcza dla MŚP; uważa, że posiadanie jednego rozporządzenia jest jedyną metodą posiadania jednolitego systemu nadzoru rynku obejmującego wszystkie produkty; wzywa zatem, by Komisja stworzyła jednolity system nadzoru rynku obejmujący wszystkie produkty, oparty na jednym akcie ustawodawczym obejmującym zarówno zakres dyrektywy w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, jak i rozporządzenia 765/2008/WE; uważa, że ten nowy akt ustawodawczy powinien powstać w celu osiągnięcia wysokiego poziomu bezpieczeństwa produktów i nadzoru rynku, precyzyjnie określając podstawę prawną i uwzględniając przepisy szerzej opracowane w dwóch obowiązujących obecnie aktach ustawodawczych;

13. wzywa do uzgodnienia wymogów dotyczących możliwości identyfikacji produktów, zawartych w dyrektywie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów i NRP, tak aby zapewnić spójny system identyfikowania produktów, unikając tworzenia nowych środków biurokratycznych;

14. domaga się, by Komisja rozważyła opracowanie bardziej precyzyjnych kryteriów oceny bezpieczeństwa i zagrożeń wynikających z niezgodności produktów z przepisami UE;

Dodatkowe szczegółowe zmiany w dyrektywie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów

15. stwierdza, że problemem jest brak uwzględnienia produktów wykorzystywanych przez usługodawców w obecnej dyrektywie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, tj. w przypadku, w którym stosuje się ogólne wymogi bezpieczeństwa, jeżeli z produktu korzysta konsument na terenie usługodawcy, lecz nie wówczas, gdy ten sam produkt jest eksploatowany przez usługodawcę; podkreśla konieczność usunięcia tej luki prawnej;

16. wzywa do uproszczenia europejskiego prawodawstwa dotyczącego bezpieczeństwa produktów, zwłaszcza z punktu widzenia celów Komisji Europejskiej określonych jako „lepsze stanowienie prawa” i „najpierw myśl na małą skalę” w komunikacie pt. „W kierunku Aktu o jednolitym rynku”, i apeluje o uwzględnienie w zmienionym wniosku przepisów dotyczących produktów przypominających żywność;

17. apeluje o wprowadzenie odniesienia do osób niepełnosprawnych (oprócz uwzględnionych już odniesień do dzieci i osób w podeszłym wieku), aby zapewnić bezpieczeństwo jak najszerzego grona konsumentów szczególnie podatnych na zagrożenie;

18. wzywa Komisję do uwzględnienia obowiązku wytwórców w zakresie dokonywania analizy ryzyka w fazie projektowania; apeluje o to, by w razie identyfikacji ryzyka zostało ono wskazane w dokumentacji i udostępnione władzom publicznym;

Wspólnotowe środki nadzwyczajne

19. podkreśla konieczność bardziej skutecznych ram regulacyjnych, umożliwiających szybkie interwencje i niezawodne długoterminowe rozwiązania bez konieczności powierzania zadania podejmowania decyzji politycznych organom normalizacyjnym lub Komisji, wobec braku jasnego zestawu najważniejszych wymogów programowych, jaki istnieje dla zharmonizowanego ustawodawstwa;

Wtorek, 8 marca 2011 r.

Możliwość identyfikacji

20. podkreśla, że produkty stanowiące poważne zagrożenie muszą być trwale i jak najszybciej wycofane z rynku lub odzyskane od konsumentów oraz że trzeba zapewnić możliwości ich identyfikacji na przestrzeni całego łańcucha dostaw, co wymaga zapewnienia wystarczających środków dla organów sprawujących nadzór nad rynkiem;
21. podkreśla znaczenie zapewnienia wiarygodnej identyfikowalności na wszystkich etapach cyklu życia produktu, dopilnowując jednocześnie, że nie spowoduje to dodatkowego obciążenia administracyjnego;
22. podkreśla znaczenie identyfikowalności produktu i etykiet identyfikujących dla określenia kraju pochodzenia produktu i odpowiedzialnego za niego producenta;
23. nalega na skuteczne wykonywanie funkcjonujących już procedur identyfikacji; zachęca Komisję do dokonania ocen wykorzystania nowych technologii, jednocześnie wyrażając pogląd, że stosowanie nowych technologii powinno być proporcjonalne i nie powinno zagrażać prywatności ani bezpieczeństwu konsumentów;
24. podkreśla jednak, że nie należy narzucać jednego rozwiązania technicznego jako oficjalnego systemu/metody identyfikacji na rynku UE; apeluje zatem o zachowanie ogólnych proporcji;
25. podkreśla potrzebę poprawy i dalszej intensyfikacji wymiany w systemie RAPEX informacji o niebezpiecznych produktach pochodzących z krajów trzecich (takich jak Chiny i Indie) oraz potrzebę oceny najnowszych badań;

RAPEX

26. przyznaje, że RAPEX jest pożytecznym i skutecznym narzędziem rozpowszechniania wśród państw członkowskich informacji na temat środków podejmowanych w związku z produktami niebezpiecznymi, lecz uważa, że narzędzie to można dodatkowo ulepszyć;
27. wzywa Komisję do umożliwienia specjalistom w dziedzinie bezpieczeństwa produktów, producentom, pracownikom branży handlowej, organizacjom konsumentów i władzom krajowym dostępu do wszystkich odpowiednich informacji przy zachowaniu koniecznej poufności; wzywa Komisję do zwiększenia wiedzy na temat systemu RAPEX i unijnych systemów wycofywania produktów z rynku poza UE;
28. z zadowoleniem przyjmuje nowe wytyczne dotyczące systemu RAPEX, które przyczyniają się do polepszenia jego funkcjonowania; zachęca Komisję do ujednoczenia nowej metody oceny ryzyka z metodami stosowanymi w przypadku zharmonizowanych produktów, aby pomóc organom sprawującym nadzór rynku w ich pracach;
29. wzywa Komisję do doprecyzowania klasyfikacji produktów jako produktów stanowiących poważne zagrożenie dla potrzeb zgłoszeń za pośrednictwem systemu RAPEX;
30. zauważa, że coraz więcej produktów konsumpcyjnych wprowadzanych na europejski rynek wewnętrzny pochodzi z państw trzecich; jest w szczególności zaniepokojony tym, że w systemie RAPEX co roku pojawia się więcej zgłoszeń dotyczących produktów pochodzenia chińskiego, które stanowią ponad połowę zgłoszeń w systemie RAPEX, oraz tym, że w 20 % przypadków okazuje się, że nie jest możliwe określenie wytwórców tych produktów; w związku z tym wzywa do podjęcia większych wysiłków na skalę międzynarodową oraz z zadowoleniem przyjmuje współpracę UE, Chin i Stanów Zjednoczonych w zakresie strategii dotyczących możliwości identyfikowania produktów; z zadowoleniem przyjmuje wszelkie wsparcie, szkolenia i seminaria organizowane przez UE i władze chińskie w celu poprawy bezpieczeństwa produktów; podkreśla, że potrzebne są wieloletnie programy w celu sprostania tym wyzwaniom;
31. wzywa Komisję do rozważenia użyteczności utworzenia systemu podobnego do systemu RAPEX-Chiny dla innych partnerów handlowych, zwłaszcza tych, których produkty były zgłaszane w systemie RAPEX;

Wtorek, 8 marca 2011 r.

32. zwraca się do Komisji o włączenie do systemu RAPEX (czy każdego innego odpowiedniego systemu na szczeblu UE) kar za naruszenia ze strony państw członkowskich, tak aby zapewnić przejrzystość i zachęty wszystkim zainteresowanym stronom;

Sprzedaż przez Internet i organy celne

33. jest zaniepokojony trudnościami, których doświadczają organy sprawujące nadzór rynku, gdy podejmują działania wobec produktów niebezpiecznych sprzedawanych przez Internet;

34. z zadowoleniem przyjmuje projekt Komisji C2013 w dziedzinie bezpieczeństwa produktów, którego wynikiem będą wytyczne dotyczące kontroli celnych w UE; wzywa Komisję do zapewnienia organom celnym konkretnych narzędzi umożliwiających prowadzenie odpowiednich kontroli przywożonych produktów; wzywa do jeszcze ściślejszej współpracy między organami ścigania;

35. zauważa wzrost liczby produktów pochodzących z krajów trzecich, nabywanych przez konsumentów przez Internet, które nie spełniają europejskich norm, zagrażając w ten sposób bezpieczeństwu i zdrowiu konsumentów; wzywa Komisję do nasilenia i znormalizowania kontroli celnych produktów nabywanych przez Internet oraz do prowadzenia nadzoru nad rynkiem, ze zwróceniem szczególnej uwagi na produkty, które mogą spowodować bezpośrednie szkody dla konsumentów, takie jak produkty farmaceutyczne i spożywcze; wzywa Komisję do zbadania możliwych rozwiązań tego problemu, żeby zwiększyć zaufanie konsumentów do handlu elektronicznego;

36. wzywa Komisję i władze państw członkowskich do zapewnienia właściwego szkolenia urzędników, tak aby zapewnić skuteczniejsze wykrywanie produktów stwarzających zagrożenie; wzywa do lepszej współpracy między organami celnymi a organami sprawującymi nadzór rynku przed dopuszczeniem produktów do obrotu, gdzie również należałoby utworzyć wieloletni program;

37. wzywa Komisję i właściwe władze krajowe do dalszego prowadzenia kampanii społecznych skierowanych do konsumentów w celu informowania ich o ryzyku zakupu podrabianych produktów, zwłaszcza przez Internet;

Normalizacja

38. podkreśla, że organy sprawujące nadzór rynku muszą systematycznie uczestniczyć w procesie opracowywania norm bezpieczeństwa, ponieważ jest to odpowiedni sposób zapewnienia właściwego wykorzystania ich wiedzy w procesie normalizacyjnym i pogłębienia zrozumienia norm, a przez to zagwarantowania wyższego poziomu bezpieczeństwa i lepszego zdrowia konsumentów dzięki dobrowolnemu stosowaniu norm oraz pewności prawa dzięki umożliwieniu właściwej interpretacji i stosowania europejskich norm przez władze państw członkowskich;

39. wzywa Komisję do zwiększenia jasności upoważnień dotyczących norm i rozważenie innych ewolucyjnych sposobów poprawy krajowych i europejskich systemów normalizacyjnych i ich włączania do niezharmonizowanego obszaru, z naciskiem na uczestnictwo MŚP, przy zachowaniu głównych elementów obecnej struktury;

40. wzywa do ulepszenia stosowanych obecnie procedur Komisji ustanawiania upoważnień do opracowywania norm europejskich w taki sposób, aby zagwarantować terminową reakcję na nowe lub kształtujące się zagrożenia w sposób bardziej efektywny; podkreśla jednak, że nowe lub zmienione procedury powinny również podlegać kontroli Parlamentu; podkreśla, że Parlament powinien także być uprawniony do kontrolowania procedur przyjmowania lub stosowania norm międzynarodowych, pozaeuropejskich i innych;

41. apeluje do europejskich organizacji normalizacyjnych i Komisji o zbadanie wszelkich możliwych metod przyspieszenia procesu opracowywania norm przy jednoczesnym dopilnowaniu odpowiedniego udziału wszystkich właściwych interesariuszy, takich jak wprowadzenie procedury przyspieszonej lub umożliwienie Komisji publikowania odniesień do obowiązujących norm europejskich lub ISO opracowanych poza systemem upoważnień Komisji, jeżeli uznano, że takie normy gwarantują wysoki poziom ochrony konsumentów lub zapobiegają konkretnemu zagrożeniu, w charakterze tymczasowego środka do czasu pojawienia się trwałego rozwiązania;

Wtorek, 8 marca 2011 r.

42. wzywa do poprawy systemu upoważnień Komisji dotyczących norm w celu umożliwienia europejskiej organizacji normalizacyjnej opracowania europejskich norm spełniających techniczne wymogi, za pomocą których osiągnięta lub oceniana jest zgodność z decyzją polityczną; w związku z tym uważa za konieczne większy udział i współpracę między Komisją Europejską a europejskimi organizacjami normalizacyjnymi w trakcie procesu opracowywania; mając na uwadze, że organizacje te pracują na zasadzie konsensusu, uważa za kluczowe dla prawidłowego funkcjonowania systemu, aby kwestie polityczne były rozwiązywane na szczeblu politycznym, a nie powierzane Komisji Europejskiej, organom normalizacyjnym lub odpowiedzialnym za egzekwowanie prawa;

43. wzywa do włączenia procedury zgłaszania formalnego zastrzeżenia do normy, takiej jak przewidziana w decyzji nr 768/2008/WE, do dyrektywy w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów; uważa, że zastosowanie tej procedury powinno być możliwe nawet przed podaniem normy w Dzienniku Urzędowym UE, ale nie powinno być dla państw członkowskich substytutem znacznie zwiększającym udział ich organów sprawujących nadzór rynku w systemie normalizacji;

44. nawołuje Komisję i wszystkie zainteresowane podmioty do zagwarantowania równowagi finansowej europejskiego systemu normalizacji, między innymi za pośrednictwem partnerstwa publiczno-prywatnego oraz wieloletniego programowania finansowego, ponieważ ma to kluczowe znaczenie dla zapewnienia skuteczności i wydajności tego systemu;

45. wzywa Komisję do podjęcia dalszych działań zgodnie z nowymi ramami prawnymi, aby wzmocnić proces wprowadzania niezbędnych zmian;

*

* *

46. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przedłożenia niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Zarządzanie w zakresie grypy H1N1

P7_TA(2011)0077

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie oceny zarządzania grypą H1N1 w Unii Europejskiej w latach 2009-2010 (2010/2153(INI))

(2012/C 199 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 168 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając Międzynarodowe przepisy zdrowotne – IHR (2005) 2005 ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 listopada 2005 r. w sprawie stanu gotowości i planu reagowania w sytuacji wystąpienia pandemii grypy we Wspólnocie Europejskiej (COM(2005)0607),
- uwzględniając dokument roboczy Rady z dnia 30 listopada 2007 r. w sprawie kwestii związanych z bezpieczeństwem zdrowia ⁽²⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie bezpieczeństwa zdrowia ⁽³⁾,

⁽¹⁾ <http://www.who.int/ihr/en/>

⁽²⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/07/st15/st15789.en07.pdf>

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/lisa/104770.pdf